

സൂറ- 29 / അൽ അൻകബൂത്ത്

സൂക്തം: 50-55

മിഥ്യാ ദൈവങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ തങ്ങൾ സാക്ഷാൽ ദൈവത്തെ നിഷേധിക്കുന്നുവെന്ന് സമ്മതിക്കാറില്ല. പരമേശ്വരനോടൊപ്പം അവന്റെ ബഹുമുഖ അവതാരങ്ങളെ അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ കീഴിലുള്ള ഉപദൈവങ്ങളെയും ആരാധിക്കുന്നുവെന്നാണ് നിലപാട്. ദൈവത്തിന് വ്യത്യസ്ത അവതാരങ്ങളും സഹകാരികളും ഉണ്ടെന്ന് സമ്മതിക്കുമ്പോൾ സാക്ഷാൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രഥമ ഗുണമായ 'ഏകത്വം' നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവത്തിൽനിന്ന് 'ഏകത്വം' നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നതോടെ അല്ലാഹു സാക്ഷാൽ ദൈവം അല്ലാതാവുകയും സൃഷ്ടികളായ ബഹുദൈവങ്ങളിലൊന്നായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു.

50. അവർ ചോദിക്കുന്നു. ഈ പ്രവാചകൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമനിൽനിന്ന് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളൊന്നും ഇറങ്ങാത്തതെന്തേ? പ്രവാചകൻ അവരോട് പറയുക: ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുള്ളത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ മാത്രമാകുന്നു. ഞാനൊരു തുറന്ന മൂന്നറിയിപ്പുകാരൻ മാത്രം.

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾

50

അവർ പറഞ്ഞു (ചോദിക്കുന്നു) = وَقَالُوا

ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ (ഒന്നും) = لَوْلَا അവൻ (ഈ പ്രവാചകൻ ഇറങ്ങാത്ത) ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്തേ = عَلَيْهِ

ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ (ഉള്ളത്) = آيَاتُ നീ (പ്രവാചകൻ) പറയുക = قُلْ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമകൽനിന്ന് = رَبِّهِ

ഞാനൊരു മൂന്നറിയിപ്പുകാരൻ മാത്രം = إِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ അല്ലാഹുവിങ്കൽ മാത്രമാകുന്നു = عِندَ اللَّهِ

അവിശ്വാസികൾ സാധാരണ ഉന്നയിക്കാറുള്ള ചോദ്യമാണിത്. പ്രവാചകനോട് നേരിട്ടിട്ട് ചോദിക്കാറുള്ളത് ഖുറൈശികളാണെങ്കിലും ചോദ്യത്തിന്റെ ഉറവിടം വേദക്കാരായ യഹൂദരും ക്രൈസ്തവരുമാണ്. ഖുറൈശികളെ പ്രവാചകനെതിരെ ഇളക്കിവിടാൻ അവർ പറഞ്ഞു: ഏറെ പ്രവാചകന്മാർ ആഗതരായിട്ടുള്ള സമുദായങ്ങളാണ് ഞങ്ങൾ. ഞങ്ങളിൽ വന്ന പ്രവാചകന്മാരെല്ലാം ദിവ്യാത്മ്യങ്ങളെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ് പ്രവാചകത്വം സ്ഥാപിച്ചിരുന്നത്. മൂസാ(അ)യുടെ പക്കൽ നിലത്തിട്ടാൽ സർപ്പമാകുന്ന വട. ഈസാ(അ) മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിച്ചു, കുഷ്ഠരോഗികളെയും പാണ്ടുരോഗികളെയും സുഖപ്പെടുത്തി. അങ്ങനെ പ്രവാചകത്വം വാദിക്കുന്ന മുഹമ്മദിനോട് നിങ്ങൾ ചോദിച്ചുനോക്കൂ. പ്രവാചകത്വം തെളിയിക്കാൻ അതുപോലുള്ള ദിവ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളൊന്നും നീ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്താത്തതെന്തേ? അവിടെ

പൊളിഞ്ഞൊളും അയാളുടെ കള്ളി. വേദക്കാരുപദേശിച്ച ഈ തന്ത്രം വിഗ്രഹാരാധകർക്ക് വലിയ പിൻബലമായി. അവരത് നന്നായി പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രവാചകനെ നിഷേധിക്കാൻ ഇത്തരം തന്ത്രങ്ങൾ മെനഞ്ഞു കൊടുക്കാൻ വാസ്തവത്തിൽ ഇസ്രാഹ്യാലയം പ്രേരിപ്പിച്ചത്, ഇസ്‌മാഹ്യാലയത്തിൽ ഒരു പ്രവാചകൻ ആഗതനാകുന്നതിലുള്ള അസൂയയും അസഹിഷ്ണുതയുമായിരുന്നു. അത് മനസ്സിലാക്കാതെ അജ്ഞരായ അറബികൾ അതൊക്കെ ഇസ്രാഹ്യാലയത്തിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്ന വിലപ്പെട്ട സഹായങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചു. ദിവ്യാത്മ്യങ്ങളാ വശ്യപ്പെടുന്നവർക്ക് ഖുർആൻ നൽകുന്ന മറുപടി ഇതാണ്: ദിവ്യാത്മ്യങ്ങളൊന്നും പ്രവാചകന്റെ അധീനതയിലുള്ളതല്ല. അതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം അധികാരത്തിലാകുന്നു. അവനിടയിൽനിന്നും, ഇടിക്കുന്നവരിലൂടെ, ഇടിക്കുന്ന രൂപത്തിൽ അത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. ദിവ്യാത്മ്യങ്ങളുടെ ഏ

ജന്റായിട്ടല്ല പ്രവാചകൻ നിയുക്തനാകുന്നത്. ആളുകളെ ദിവ്യാത്മ്യങ്ങൾ കാട്ടി വശീകരിക്കുകയല്ല, വ്യക്തമായ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുകയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൗത്യം. ആ ദൗത്യം നിർവഹിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ

പിന്നെ എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ ഇച്ഛാനുസാരം നടക്കും. പ്രവാചകൻ അവകാശപ്പെടുന്നത് പ്രവാചകത്വം മാത്രമാണ്. ജനം ആവശ്യപ്പെടുന്ന അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്ന ദിവ്യത്വമല്ല. ●

51. അവർ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ വേദം നാം നിനക്ക് അവതരിപ്പിച്ചുതന്നത് അവർക്ക് മതിയായ ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ടല്ലയോ? വിശ്വസിക്കണമെന്നുള്ള ജനത്തിന് അതിൽ തീർച്ചയായും ദൈവകാര്യവും ഓർമ്മപ്പെടുത്തലുമുണ്ട്.

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُثَلِّثُ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

51

അവർക്ക് മതിയായിട്ടില്ലേ (മതിയായ ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ടില്ലയോ) = أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ
നാം ഈ വേദം നിനക്ക് അവതരിപ്പിച്ചുതന്നത് = أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
തീർച്ചയായും ഇതിൽ ഉണ്ട് = يُثَلِّثُ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ
സ്മരണയും (ഓർമ്മപ്പെടുത്തലും) = وَذِكْرَى ദൈവകാര്യവും(വും) = لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
വിശ്വസിക്കുന്ന(സിക്കണമെന്നുള്ള) ജനത്തിന് =

ദിവ്യാത്മ്യം തേടുന്നവർക്കുള്ള സമഗ്രമായ മറ്റൊരു മറുപടിയാണിത്. അവർ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ വേദം താങ്കൾക്ക് അവതരിപ്പിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നതുതന്നെ താങ്കളുടെ പ്രവാചകത്വവും ദൈവിക ദൗത്യവും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്താൻ മതിയായ ദൃഷ്ടാന്തമായി അവർ മനസ്സിലാക്കാത്തതെന്തേ? അതിലെ ഓരോ സൂക്തവും അത് ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നുള്ളതാണെന്ന് സ്വയം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നില്ലേ? അതിന്റെ പാരായകനാണെങ്കിൽ അവരുടെ മുന്നിൽ തന്നെയുണ്ടു താനും. ഇത്രയും ഗംഭീരമായ ദിവ്യാത്മ്യമിരിക്കെ മറ്റൊരത്ഭുതത്തിന്റെ ആവശ്യമെന്താണ്? പൂർവ്വ പ്രവാചകന്മാർ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയ ദിവ്യാത്മ്യങ്ങൾ അവരുടെ കാലത്ത് അവർക്ക് ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്നവർക്കു മാത്രം കാണാൻ കഴിയുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിരുന്നുവല്ലോ. ദുരദേശക്കാർക്കും പിൽക്കാലക്കാർക്കും ആ അത്ഭുതങ്ങൾ കേട്ടറിവു മാത്രമാകുന്നു. സദാപാരായണം ചെയ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചുർആൻ ആകുന്ന മഹാ ദൃഷ്ടാന്തം ലോകാവസാനം വരെ എന്നും എവിടെയുമുള്ള എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും നേരിട്ട് ഗോചരമാകുന്നു. പൂർവ്വ പ്രവാചകന്മാരുടെ ദിവ്യാത്മ്യങ്ങളേറേയും ദൃഷ്ടാക്കളെ അവരപ്പിക്കുന്നവരാണ്. ചുർആൻ ആകുന്ന ദൃഷ്ടാന്തം ബുദ്ധിപരവും കൂടിയാണ്. അത് ദൃഷ്ടാക്കളെ ചിന്തിപ്പിക്കുകയും സത്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അല്ലാഹുവിന് അവനിചരിക്കുന്ന ഏതു ദിവ്യാത്മ്യവും ഉള്ളവാക്കാം. അത്ഭുത കാഴ്ചകളാവാം, അത്ഭുത ശബ്ദങ്ങളാവാം, അത്ഭുത സൃഷ്ടികളാകാം, രോഗങ്ങളാകാം, ശിക്ഷകളാകാം. അതൊന്നുമല്ലാതെ ചുർആൻ പോലെ ഒരേ സമയം അത്ഭുതകരവും ചിന്തോദ്ദീപകവുമായ ദിവ്യാത്മ്യം അവതരിപ്പിച്ചുതന്നത് അവർക്കുനിന്നുള്ള മഹത്തായ കാര്യവും സുവ്യക്തമായ ഓർമ്മപ്പെടുത്തലുമാകുന്നു. **ذِكْرٌ** എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം 26:209 സൂക്തത്തിനു താഴെ വിശദമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ **ذِكْرٌ** കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്, മനുഷ്യനെ അവന്റെ പ്രകൃതിയിൽ ഉൾച്ചേർന്നിട്ടുള്ളതും എന്നാൽ വിസ്മയമായി കിടക്കുന്നതുമായ അവന്റെ ഉണയുടെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ- ജീവിത യാത്രയുടെ ഉത്ഭവം, ലക്ഷ്യം, ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള ശരിയായ മാർഗ്ഗം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ ഈ ചുർആൻ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു എന്നാണ്. ചുർആനിന്റെ സത്യം സ്ഥിരപ്പെടുത്താൻ അവന് പുറമെ നിന്നുള്ള ദിവ്യാത്മ്യങ്ങളൊന്നും ആവശ്യമില്ല. ചുർആനികാധ്യാപനങ്ങളെ സ്വന്തം പ്രകൃതിയുമായി ഒന്നൊത്തു നോക്കിയാൽ മതി, സത്യം അറിയാനും അംഗീകരിക്കാനും ആഗ്രഹിക്കുന്ന ബുദ്ധിയെയും വിവേകത്തെയും ആസക്തികൾക്ക് പണയപ്പെടുത്താത്ത മനസ്സുകൾ വിളിച്ചുപറയും; ചുർആൻ പറയുന്നത് തികഞ്ഞ സത്യങ്ങളാണെന്ന്. ●

52 പ്രവാചകൻ പറയുക: എനിക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ സാക്ഷിയായി അല്ലാഹു മതി. ആകാശമുകളിലുള്ളതൊക്കെയും അവൻ അറിയുന്നുണ്ട്. മിഥ്യയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരും അല്ലാഹുവിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരുമുണ്ടല്ലോ, അക്കൂട്ടർ മഹാ നഷ്ടത്തിലകപ്പെട്ടവർ തന്നെയാകുന്നു.

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

അല്ലാഹു മതിയായിരിക്കുന്നു = كُنِيَ بِاللَّهِ നീ (പ്രവാചകൻ) പറയുക = قُلْ
 സാക്ഷിയായിട്ട് = شَهِيدًا എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ = بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
 ആകാശഭൂമികളിലുള്ളത് (ഒക്കെയും) = مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ അവൻ അറിയുന്നു(ണ്ട്) = يَعْلَمُ
 അല്ലാഹുവിനെ നിഷേധിച്ചവരും (ഉണ്ടല്ലോ) = وَكَفَرُوا بِاللَّهِ = മിഥ്യയിൽ വിശ്വസിച്ചവരും = وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ
 അവർ നഷ്ടപ്പെട്ടവർ (മഹാ നഷ്ടത്തിലകപ്പെട്ടവർ തന്നെയാകുന്നു) = هُمُ الْخَاسِرُونَ അക്കൂട്ടർ = أَوْلِيَاكَ

ദിവ്യാത്സ്യതം തേടുന്നവരോടുള്ള പ്രതികരണം ഉപസംഹരിക്കുകയാണ്. ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ സംശയങ്ങളും വിമർശനങ്ങളുമെല്ലാം കേവലം ഉപരിപ്പവങ്ങളാകുന്നു. താങ്കൾ ദൈവദൂതനും താങ്കളുടെ പ്രബോധനം അക്ഷരം പ്രതി സത്യവും ആകുന്നു എന്ന് അവരുടെ മനസ്സാക്ഷി സമ്മതിക്കുന്നുവെന്ന് അടിസ്ഥാനപരമായ യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ ഇനിയും അവരോട് ഏറെ തർക്കിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല. ഇനി അവരുടെ കാര്യം അല്ലാഹുവിനു വിടുക. പ്രവാചകൻ അവരോട് പറഞ്ഞേക്കുക: എന്റെ പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ സാക്ഷ്യമാണല്ലോ നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അതിനു വേണ്ട തെളിവുകൾ ഞാൻ നൽകിക്കഴിഞ്ഞു. അതൊന്നും സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഇനി എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും മതിയായ സാക്ഷി അല്ലാഹു തന്നെയാകുന്നു. അവൻ പ്രപഞ്ചത്തിലെ സകല കാര്യങ്ങളും സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണല്ലോ. ഞാൻ സാർവ്വ ലോകങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അവന്റെ പേരിൽ കള്ളങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമച്ച് നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന് അവൻ സാക്ഷിയാണ്. എന്നെ അവൻ വെറുതെ വിടാൻ പോകുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പാണ്. അതുപോലെ യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്റെ നിജസ്ഥിതി ബോധ്യപ്പെടുത്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ എന്നെ നിഷേധിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതും, അതല്ല എല്ലാം

അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ, നിങ്ങളുടെ ആചാര്യ പദവിയും മേധാവിത്തവും നിലനിർത്തുന്നതിനു വേണ്ടി മനപ്പൂർവ്വം നിഷേധിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതും അവൻ നന്നായറിയുന്നുണ്ട്. ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പനാളിൽ ഈ രഹസ്യങ്ങളെല്ലാം അവൻ നാം രണ്ടു കക്ഷികൾക്കും തുറന്നുകാണിച്ചുതരുന്നു. ഓർത്തിരിക്കുക: അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് മിഥ്യകളിൽ വിശ്വാസമർപ്പിക്കുകയും അല്ലാഹുവിനെ -സാക്ഷാൽ ദൈവത്തെ- നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ആരായാലും അവർ പരലോകത്ത് എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടവർ തന്നെയാകുന്നു.

മിഥ്യാ ദൈവങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ തങ്ങൾ സാക്ഷാൽ ദൈവത്തെ നിഷേധിക്കുന്നുവെന്ന് സമ്മതിക്കാറില്ല. പരമേശ്വരനോടൊപ്പം അവന്റെ ബഹുമുഖ അവതാരങ്ങളെ അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ കീഴിലുള്ള ഉപദൈവങ്ങളെയും ആരാധിക്കുന്നുവെന്നാണ് നിലപാട്. ദൈവത്തിന് വ്യത്യസ്ത അവതാരങ്ങളും സഹകാരികളും ഉണ്ടെന്ന് സമ്മതിക്കുമ്പോൾ സാക്ഷാൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രഥമ ഗുണമായ 'ഏകത്വം' നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവത്തിൽനിന്ന് 'ഏകത്വം' നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നതോടെ അല്ലാഹു സാക്ഷാൽ ദൈവം അല്ലാതാവുകയും സൃഷ്ടികളായ ബഹുദൈവങ്ങളിലൊന്നായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു. ●

53. ഈ ജനം ദൈവശിക്ഷക്കു വേണ്ടി തിരക്കു കൂട്ടുന്നു. കൃത്യമായ ഒരവധി നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ശിക്ഷ ഇതിനകം അവരിൽ വന്നുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടാകുമായിരുന്നു. അതിന്റെ സമയമാകുമ്പോൾ, അവർക്ക് അതേപ്പറ്റി ധാരണയില്ലാതിരിക്കെ ആകസ്മികമായി അതവരിൽ വന്നു ഭവിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلِيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾

(ദൈവ) ശിക്ഷക്കു വേണ്ടി = بِالْعَذَابِ നിന്നോടവർ (ഈ ജനം) തിരക്കു കൂട്ടുന്നു = وَيَسْتَعْجِلُونَكَ
 (കൃത്യമായ) ഒരവധി നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ = وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى
 അവർക്കു ശിക്ഷ വന്നതുതന്നെ (ശിക്ഷ ഇതിനകം അവരിൽ വന്നുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടാകുമായിരുന്നു) = لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ
 ആകസ്മികമായി = بَغْتَةً അവർക്ക് അത് വരിക (വന്നു ഭവിക്കുക) തന്നെ ചെയ്യും = وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
 (അതിന്റെ സമയമാകുമ്പോൾ അതേപ്പറ്റി) അവർക്ക് ധാരണയില്ലാതിരിക്കെ = وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

പ്രവാചകനെയും ഖുർആനെയും തള്ളിപ്പറയുന്നവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കണമെങ്കിൽ ദിവ്യാത്സ്യത ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തണമെന്നാവശ്യപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് മുൻ സൂക്തങ്ങൾ പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളിൽ ഒന്ന് ഇതായിരുന്നു: നിന്റെ പ്രവാചകത്വവും വേദവും തള്ളിക്കളയുന്ന നാട്ടുകാരിൽ ദൈവ കോപമിറങ്ങും, അഥവാ കൊടിയ ശിക്ഷയിറങ്ങും എന്ന് നീ ഭീഷണിപ്പെടുത്താറുണ്ടല്ലോ. ഞങ്ങളിതാ തള്ളിപ്പറയുകയും ദ്രോഹിക്കുകയും

ഇതിൽ ഒന്ന് ഇതായിരുന്നു: നിന്റെ പ്രവാചകത്വവും വേദവും തള്ളിക്കളയുന്ന നാട്ടുകാരിൽ ദൈവ കോപമിറങ്ങും, അഥവാ കൊടിയ ശിക്ഷയിറങ്ങും എന്ന് നീ ഭീഷണിപ്പെടുത്താറുണ്ടല്ലോ. ഞങ്ങളിതാ തള്ളിപ്പറയുകയും ദ്രോഹിക്കുകയും

ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതുവരെ ഒന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. നിന്റെ ഭീഷണിയിൽ വല്ല കഴമ്പുമുണ്ടെങ്കിൽ അപ്പറഞ്ഞ ശിക്ഷ വേഗം ഒന്നിറക്കിക്കാണിക്കുക. അതല്ലാതെ വെറുതെ ഞങ്ങളെ വിരട്ടാൻ നോക്കേണ്ട. ഈ വെല്ലുവിളിയും അതിനുള്ള മറുപടിയും വുർആൻ പലയിടത്തും പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ നൽകുന്ന മറുപടിയുടെ സാരമിതാണ്: ആളുകൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന മുറക്ക് ദിവ്യാത്മങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുക, ശിക്ഷയിറക്കുക എന്നതൊന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ രീതിയല്ല. അതിനൊക്കെ അല്ലാഹു കൃത്യമായ സമയവും സന്ദർഭവും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇതിനകം ഈ ജനം ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകുമായിരുന്നു. ആരെ ശിക്ഷിക്കണം, എപ്പോൾ ശിക്ഷിക്കണമെന്നൊക്കെ തീരുമാനിക്കപ്പെട്ട സമയവും സന്ദർഭവും അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അറിയൂ. സമയം വന്നാൽ ആരാലും അതു തടയാനാവാതെ ശിക്ഷയിറങ്ങുകയാണെങ്കിൽ അത് നേരത്തേ നോട്ടീസ് തന്നിട്ടൊന്നുമായിരിക്കില്ല. നിങ്ങൾ അതേക്കുറിച്ച് ഒരു വിചാരവുമില്ലാതെ വിഹരിക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്നായിരിക്കും അതിറങ്ങുക. അപ്പോൾ അതിൽ നാശമടയുകയല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഗത്യന്തരമുണ്ടാവില്ല.

ഒരു നാട്ടിൽ കുറേയാളുകൾ സത്യനിഷേധികളായാൽ

ഉടനെ ശിക്ഷിക്കുകയല്ല അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടിക്രമം. ആദ്യം അവരെ സത്യത്തിലേക്കും ധർമ്മത്തിലേക്കും നയിക്കാൻ സത്യപ്രബോധകരെ നിയോഗിക്കുന്നു. പുനരാലോചനക്കും വീണ്ടെടുപ്പിനും വേണ്ടത്ര സമയവും അനുവദിക്കുന്നു. അതെല്ലാം തള്ളിക്കളഞ്ഞുകൊണ്ട് മുന്നോട്ടുപോവുകയും നാട്ടുകാരിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും അധർമ്മത്തിന്റെയും അനീതിയുടെയും പരമകാഷ്ഠയിലെത്തുകയും അവരുടെ വീണ്ടെടുപ്പിന് യാതൊരു സാധ്യതയും അവശേഷിക്കാതാവുകയും ചെയ്യുമ്പോഴാണ് അല്ലാഹു അവന്റെ നശീകരണായുധം അവരുടെ നേരെ തൊടുക. പ്രവാചകന്റെ മക്കാ ജീവിതകാലത്ത് സമുദായത്തിന്റെ ഭൂരിപക്ഷം അദ്ദേഹത്തെ തള്ളിപ്പറയുകയും അദ്ദേഹം പ്രബോധനം ചെയ്ത സത്യധർമ്മങ്ങൾ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിലും അവരിൽ ഒറ്റയും തെറ്റായുമായി വ്യക്തികൾ പ്രവാചകനിൽ വിശ്വസിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദർശത്തിനു ജീവിതം സമർപ്പിക്കാൻ മുന്നോട്ടുവന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അതുതന്നെ ആ സമുദായം ഉയ്യലനം ചെയ്യപ്പെടാതിരിക്കാൻ മതിയായ കാരണമായിരുന്നു. പിൽക്കാലത്ത് ആ സമൂഹം മുഴുവൻ സത്യവിശ്വാസികളായി മാറാനുള്ള സാധ്യതയുമുണ്ടായിരുന്നു. ഹിജ്റക്കു ശേഷം മക്കാ വിമോചനം നടന്നതോടെ ആ സാധ്യത യാഥാർഥ്യമാവുകയും ചെയ്തു. ●

54. ശിക്ഷ വേഗമെത്താൻ ഇവർ ധൃതി കൂട്ടുകയാണല്ലോ. എന്നാൽ സത്യധർമ്മങ്ങൾ നിഷേധിച്ചവരെ വലയം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് നരകം.

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾

55. മീതെ നിന്നും പാദത്തിനടിയിൽനിന്നും അതവരെ മുടുകയും 'ഇനി നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിന്റെ ഫലം ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുവിൻ' എന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്ന നാൾ വരുന്നുണ്ട്.

يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

54, 55

ശിക്ഷക്ക് (വേഗമെത്താൻ) ഇവർ ധൃതി കൂട്ടുന്നു(ട്ടുകയാണല്ലോ) = يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ (എന്നാൽ) തീർച്ചയായും നരകം വലയം ചെയ്യുന്നതുതന്നെ (ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്) = وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ (സത്യധർമ്മങ്ങൾ) നിഷേധിച്ചവരെ = يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ = مِنْ فَوْقِهِمْ = അവരുടെ പാദങ്ങൾക്കടിയിൽനിന്നും = وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ = അവരുടെ മീതെനിന്ന് = ശിക്ഷ = الْعَذَابُ = (ഇനി) ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുവിൻ (എന്ന്) = ذُوقُوا (അവരോട്) പറയുന്ന(യുകയും ചെയ്യുന്ന) = وَيَقُولُ = مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനെ (തിന്റെ ഫലം) = مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

ഇവിടെ ശിക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടിയുള്ള അവരുടെ ധൃതി-استعجال- ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നത് അങ്ങനെ ഒരാവശ്യം ഉന്നയിക്കുന്നതിലുള്ള അതിശയം പ്രകടിപ്പിക്കാനാണ്. അതായത്, ഇക്കൂട്ടർ രക്ഷയല്ല ശിക്ഷയാണ് ആവർത്തിച്ച് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അത് ഒരിക്കലും സംഭവിക്കാനിടയില്ലാത്ത പൊള്ളയായ ഭീഷണി മാത്രമാണെന്നാവരുടെ വിചാരം. എന്നാൽ സത്യധർമ്മങ്ങൾ നിഷേധിച്ചു വാഴുന്നവരെ നരകം ഇപ്പോഴേ വലയം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് വാസ്തവം. അവരുടെ ഓരോ ദൃഷ്ടചെയ്തിയും നരകവലയത്തെ കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും അവരോടടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ വശങ്ങളിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, മീതെ നിന്നും

താഴെ നിന്നുമെല്ലാം അതവരെ മുടിക്കെയ്യുന്ന ഒരുനാൾ വരുന്നുണ്ട്. അവരാവശ്യപ്പെടുന്ന ശിക്ഷയുടെ കോരടാവുകൾ പണിതുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അവരുടെ കരങ്ങൾ തന്നെയാണ്. അവരുടെ കർമ്മങ്ങളാണ് ഒരുനാൾ ശിക്ഷകളായി അവരെ വന്നു മുടുന്നത്. അന്ന് അവരോട് പറയും: ഇനി നിങ്ങൾ ഇതുവരെ ചെയ്ത കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലം ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുക. ഇത് പറയുന്നത് ആരെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. വക്താവ് അല്ലാഹുവാകാം, മലക്കുകളാവാം, നരകം തന്നെയുമാകാം. ഇങ്ങനെ നാനാ ഭാഗത്തുനിന്നും വന്ന് തങ്ങളെ മുടാൻ കാത്തുനിൽക്കുന്ന ശിക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടിയാണല്ലോ അവർ ധൃതികൂട്ടുന്നത്! ●